

4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 6. stavka 3. UEU-a u dijelu u kojem je njime uspostavljeno načelo zaštite legitimnih očekivanja kao temeljno pravo koje proizlazi iz ustavnih tradicija zajedničkih državama članicama.
 - U tom pogledu tužitelj ističe da je Komisija povrijedila očekivanja građana u mogućnost odabira kao jezika 2 bilo kojeg jezika Unije, kao što je uvijek bio slučaj do 2007. i kao što je pravosnažno potvrđeno presudom Suda u predmetu C-566/10 P.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na zlouporabi ovlasti i povredi meritornih odredbi koje odgovaraju naravi i ciljevima obavijesti o natječaju.
 - S tim u vezi tužitelj ističe da je, time što je preventivno i općenito ograničila na tri jezike koji se mogu odabrati kao jezik 2, Komisija zapravo provela provjeru znanja jezika kandidata koja bi se trebala provesti na natječaju prije samog natječaja i zahtjeva za prijavu. Na taj način znanje jezika postaje odlučujući čimbenik umjesto profesionalnog iskustva.
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 18. i članka 24. stavka UFEU-a; članka 22. Povelje Europske unije o temeljnim pravima; članka 2. Uredbe 1/58 i članka 1d. stavaka 1. i 6. Pravilnika o osoblju za dužnosnike.
 - U tom smislu tužitelj ističe da je Komisija, time što je predvidjela da prijave moraju obvezno biti poslane na engleskom, francuskom ili njemačkom i da EPSO kandidatima šalje sva priopćenja o odvijanju postupka na jednom od ta tri jezika, povrijedila pravo europskih građana da s institucijama komuniciraju na vlastitom jeziku te je stvorila još jednu diskriminaciju na štetu onih koji temeljito ne poznaju ta tri jezika.
7. Sedmi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članaka 1. i 6. Uredbe 1/58; članka 1d. stavaka 1. i 6.; članka 28. točke (f) Pravilnika o osoblju za dužnosnike, članka 1. stavka 1. točke (f) Priloga III. Pravilniku o osoblju za dužnosnike i članka 296. stavka 2. UFEU-a (nepostojanje obrazloženja), kao i povredi načela proporcionalnosti. Iskrivljavanje činjenica.
 - S tim u vezi tužitelj ističe da je Komisija obrazložila ograničenje na tri jezika potrebom da novozaposleni budu odmah u stanju komunicirati unutar institucija. To obrazloženje iskrivljuje činjenice jer ta tri jezika nisu jezici kojima različite jezične grupe unutar institucija najviše komuniciraju; ono je također neproporcionalno ograničenje temeljnog prava kao što je ono da ne bude jezične diskriminacije.

Tužba podnesena 9. kolovoza 2016. – Italija protiv Komisije

(Predmet T-443/16)

(2016/C 371/23)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Talijanska Republika (zastupnici: G. Palmieri, agent, P. Gentili, *avvocato dello Stato*)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— poništi obavijesti o otvorenim natječajima EPSO/AD/323/16 i EPSO/AD/324/16.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužitelj pred Općim sudom pobija obavijesti o otvorenim natječajima EPSO/AD/323/16 i EPSO/AD/324/16 u svrhu dobivanja popisa 40 uspješnih kandidata na temelju kojeg se popunjavaju slobodna radna mjesta administratora (AD 7) za profil istražitelja: rashodi EU-a, suzbijanje korupcije, carina i trgovina, duhan i krivotvorena roba; odnosno popisa 10 uspješnih kandidata na temelju kojeg se popunjavaju slobodna radna mjesta administratora (AD 9) za profil istražitelja: voditelji tima, objavljene u Službenom listu Europske unije od 26. svibnja 2016., broj C 187 A.

O istim obavijestima o otvorenim natječajima riječ je u predmetu T-401/16, Španjolska/Komisija.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti slični su onima iznesenima u tom predmetu.

Tužitelj osobito ističe povredu članaka 18., 24. i 342. UFEU-a, članka 22. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, povredu Pravilnika o osoblju za dužnosnike, načela zaštite legitimnih očekivanja, načela proporcionalnosti i meritornih odredbi koje odgovaraju naravi i ciljevima obavijesti o natječajima, postojanje zlouporabe ovlasti i povredu članaka 1. i 6. Uredbe 1/58.

Žalba koju je 10. kolovoza 2016. podnio CC protiv presude Službeničkog suda od 21. srpnja 2016. u predmetu F-9/12 RENV, CC protiv Parlamenta

(Predmet T-446/16 P)

(2016/C 371/24)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: CC (Bridel, Luksemburg) (zastupnik: G. Maximini, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europski parlament

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- proglasi dopuštenost i utemeljenost žalbe;
- stoga ukine presudu Službeničkog suda od 21. srpnja 2016. u predmetu F-9/12 RENV (CC/Europski parlament), osim točke 3. izreke koja se odnosi na troškove;
- stoga utvrdi izvanugovornu odgovornost Europskog parlamenta za pogreške učinjene prilikom upravljanja popisom prikladnih kandidata na kojem se nalazi žalitelj i obvezu naknade štete koja iz toga proizlazi;
- stoga donese odluku u skladu sa zahtjevom žalitelja koji je iznio u svojoj prvostupanjskoj tužbi,
- posljedično utvrdi da se:
 - presuda Službeničkog suda od 21. srpnja 2016. u predmetu F-9/12 RENV (CC/Europski parlament) ukida osim točke 3. izreke koja se odnosi na troškove.
 - Europskom parlamentu nalaže da žalitelju plati iznos od 749 449,30 eura radi naknade materijalne štete, procijenjenu za razdoblje između prosinca 2003. i prosinca 2011., uvećano za mirovinske osiguranje, a za razdoblje nakon toga pa sve do zakonom propisane dobi za umirovljenje, plaćanje mjesečnih neto iznosa koji odgovaraju plaćama utvrđenima za dužnosnike u razredu AD počevši od razreda AD 9. stupnja 2., druge godine, vodeći računa o uobičajenoj karijeri dužnosnika istog razreda, upotpunjeno odgovarajućim doprinosima njegovom mirovinskom fondu kao i doprinosima fondu za slučaj bolesti, što sve mora biti uvećano za zatezne kamate po stopi Europske središnje banke uvećanoj za 2 poena.